

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 8 din 2009

Privind : soluționarea contestației formulată de S.C. .... S.R.L. cu sediul în mun. ...., jud. Teleorman, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr. ..../.....2009.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman-Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de ....-Teleorman, prin Adresa nr. ..../.....2009, cu privire la contestația formulată de S.C. .... S.R.L. cu sediul social in mun. ...., jud. Teleorman, ocazie cu care organul care a încheiat actul atacat a înaintat dosarul cauzei, împreună cu Referatul privind propunerile de soluționare nr. ..../.....2009.

Petenta contestă măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. ..../.....2009, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr. ..../.....2009, întocmite de ....-Teleorman, prin care i-au fost stabilite obligații fiscale suplimentare, în cuantum total de .... lei, astfel:

- .... lei -taxă pe valoarea adăugată aferentă plății în natură a arendeii;
- .... lei -accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

De asemenea, deopotrivă, autoarea cererii contesta Dispoziția de masuri nr. ..../.....2009.

Contestația a fost depusă în termenul legal reglementat de art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare.

Fiind indeplinite și celelalte proceduri de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să soluționeze pe fond cauza .

I. Petenta a contestat măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. ..../.....2009, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr. ..../.....2009, întocmite de organele de inspecție fiscală, solicitând revocarea actelor administrativ- fiscale menționate, pe care le consideră nelegale, pentru următoarele motive:

-distribuirea în natură a unor produse cu titlu de arendă nu constituie act de comerț în sensul art. 5 din Codul Comercial, în cauză fiind vorba despre o cheltuială a societății și nu de venit;

-nu este aplicabil nici art. 126 din Codul fiscal, întrucât pentru a fi livrare de bunuri trebuie să fie indeplinită cerința transferului produselor cu plată, iar contractul de arendă nu este un contract de prestări de servicii;

-articolele invocate de organele de control se referă numai la relații între doi sau mai mulți plătitori de T.V.A. și nicidecum la relațiile dintre un plătitor de T.V.A. (arendăș) și mai mulți deținători de mici suprafețe agricole și care conform legii nu sunt plătitori de T.V.A.;

-potrivit art. 141 litera k din Legea 571/2003, arenda este exceptată de la plata T.V.A.;

-susține de asemenea că în procesele având acest obiect, Curtea de Apel București a stabilit că nu există nici o excepție dintre cele prevăzute de art. 141 al.2 litera k din Legea nr. 571/2003, astfel că societățile comerciale nu datorează T.V.A. stabilit suplimentar în cazul contractelor de arendare (pentru exemplificare anexează în copie decizia nr. .... din .....2008 a Curții de Apel București secția 8-a Civilă, decizie definitivă și irevocabilă.

II. Din Raportul de inspecție fiscală nr. ..../.....2009, așa cum este sintetizat în Decizia de impunere nr. ..../.....2009, acte întocmite de organele de inspecție fiscală se retin următoarele:

Perioada verificată : .....2006 - .....2008.

Verificarea s-a efectuat în baza prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Titlului VI din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 și a avut ca obiectiv modul de înregistrare a T.V.A. deductibilă, colectată, de determinare a T.V.A. de rambursat sau de plată și respectarea termenelor de plată a acesteia către bugetul general consolidat.

În ceea ce privește T.V.A. colectată.

În raportul de inspecție fiscală se face mențiunea că T.V.A. colectată se determină conform art. 137 și 140 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, cu privire la baza de impozitare și cotele de impozitare .

În urma verificării s-au constatat următoarele:

În anii: 2006 -luna ....., 2007 -luna ....., 2008-luna ....., agentul economic a livrat arendatorilor produse agricole, reprezentând plata arendei conform contractelor de arendă încheiate, în suprafață de ..... ha teren arabil (anexa nr.5), fără a colecta T.V.A., contrar prevederilor art.130 din Legea nr. 571 /2003 a Codului Fiscal și al prevederilor pct.8 , alin.(1) , lit.b) și alin.(2) din Normele de aplicare a Titlului, VI din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004 , cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, organele de inspecție fiscală menționează că agentul economic trebuia să trateze separat cele două operațiuni , adică, pe de o parte să înregistreze cheltuielile cu arenda - ca o prestare de serviciu efectuată de arendator - , iar pe de alta parte să înregistreze livrarea de produse agricole, operațiunea fiind taxabilă în temeiul dispozițiilor art. 128 , alin.(1) coroborat cu art.130 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, urmand ca la finalul operațiunilor să compenseze datoria privind arenda cu creanța rezultată din livrarea produselor agricole.

Livrările de produse agricole efectuate pentru plata arende au fost în sumă totală de 264.763,00 lei din care:

- pentru anul 2006 = ... lei;
- pentru anul 2007 = ... lei;
- pentru anul 2008 = ... lei.

Ca urmare a deficiențelor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit o T.V.A suplimentară de plată în suma de ..... lei (.....*19%).

Pentru diferențele constatate, reprezentanții ..... au calculat majorări de întârziere în suma de ..... lei, în temeiul art. 116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală republicat. Majorările de întârziere sunt calculate pentru perioada .....2007-.....2009.

III. Organele de revizuire având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă în susținerea contestației, susținerile organelor de inspecție fiscală, actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, rețin:

S.C. .... S.R.L. are sediul social în mun. ...., jud. Teleorman, este înregistrată la O.R.C Teleorman sub nr. ..../...../1991, C.U.I. ...., atribut fiscal RO având ca obiect de activitate cultivarea cerealelor, porumbului și a altor plante, cod CAEN ....., fiind reprezentată de D-I ....., în calitate de administrator.

1. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată aferentă plății în natură a arendeii, în cuantum total de ..... lei.

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. Teleorman este de a stabili legalitatea măsurilor organelor de inspecție fiscală care au dispus petiționării colectarea taxei pe valoarea adăugată, aferentă produselor acordate arendatorilor în anii 2006, 2007 și 2008, în condițiile în care autoarea cererii consideră operațiunea în cauză drept neimpozabilă.

În fapt, pe perioada supusă inspecției fiscale, petenta a acordat arendatorilor produse rezultate din exploatarea terenurilor acestora, în schimbul dreptului de folosință, fără a înregistra T.V.A. colectată aferentă plății în natură a arendeii.

Organele de soluționare în fundamentarea soluției ce urmează a fi adoptată au avut în vedere faptul că **arenda în agricultură** reprezintă darea în folosință și posesiune, pe baza de contract, pe o perioadă concretă de timp, cu plată, a terenurilor și a altor bunuri agricole.

Subiecții contractului de arendă sunt:

1. **arendatorul** - persoană fizică (individ) sau persoană juridică (organizație, întreprindere) care este proprietarul legal sau alt posesor legal al bunurilor agricole transmise în arendă.

2. **arendașul** - persoana fizică și/sau persoana juridică, cu domiciliul (sediul) în România, care ia în arendă bunuri agricole. Cel care are obligația legală să achite impozitele către stat este arendașul, dacă prin contract nu se prevede altfel, în cazul nostru S.C. .... S.R.L..

În sensul celor prezentate organele de soluționare au reținut că S.C. .... S.R.L., în calitate sa de arendaș are doar dreptul de exploatare a terenurilor, nedetinzând calitatea de proprietar al acestora, contractul de arendare nefiind translativ de proprietate, arendatorii efectuând o prestare de servicii constând în arendarea terenului, iar arendașul (petenta în cazul nostru), efectuând o livrare de bunuri către arendatori, în contul obligației de plată, ca urmare a prestării de servicii efectuate de acesta.

De asemenea au mai reținut că arendatorii, în calitate lor de proprietari, pe întreaga durată a contractelor au pierdut dreptul de folosință asupra terenurilor.

Pentru considerentele menționate, organele de revizuire rețin faptul că agentul economic avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată aferentă plății în natură a arendeii, la nivelul sumei de ..... lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care se precizează:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
[...]

Operațiuni impozabile

ART. 126

(1) *Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:*

a) *operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;*

b) *locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;*

c) *livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;*

d) *livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);*

[...]

ART. 127

(1) *Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natură celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.*

(2) *În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.*

[...]

Livrarea de bunuri

ART. 128

(1) *Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.*

[...]

(4) *Sunt asimilate livrarilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:*

[...]

b) *preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;*

[...]

ART. 130

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră ca a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

[...]

ART. 137

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

[...]

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea normală pentru respectiva livrare/prestare. Este considerată ca valoare normală a unui bun/serviciu tot ceea ce un cumparator, care se află în stadiul de comercializare unde este efectuată operațiunea, trebuie să plătească unui furnizor/prestator independent în interiorul țării, în momentul în care se realizează operațiunea, în condiții de concurență, pentru a obține același bun/serviciu.

[...]

*H.G.nr.44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal(publicată în M.O.nr 112 din 6 februarie 2004), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

Norme metodologice:

8. (1) Operațiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

[...]

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte.

[...]

Astfel, din actele normative citate anterior se reține că acordarea produselor agricole arendatorilor în schimbul subscrierii dreptului de folosință asupra terenului agricol intră în sfera de aplicare a T.V.A. întrucât are loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor din proprietatea societății în schimbul dreptului de folosință asupra pământului arendatorilor.

În sensul celor reținute mai sus încadrând operațiunea în cauză drept impozabilă este și punctul de vedere al M.F.P. –Direcția Generală Legislație Impozite Indirecte, referitor la o speță similară, punct de vedere exprimat prin Adresa nr. ..../.....2006, înregistrată la D.G.F.P.Teleorman sub nr. ..../.....2006, în care se precizează:

“Prin arendare potrivit prevederilor din Legea nr. 65/1998 pentru modificarea și completarea Legii arendării nr. 16/1994, se înțelege contractul încheiat între proprietar uzufructuar sau alt deținător legal de bunuri agricole denumit arendator și arendaș cu privire la exploatarea bunurilor agricole, pe o durată determinată și la un preț stabilit de părți.

Plata în natură a arendeii constituie o operațiune care implică o prestare de serviciu în schimbul unei livrări de bunuri, respectiv serviciul de arendare și plata sa în natura, care constituie o livrare de bunuri.”

Organele de soluționare rețin ca Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare nu reglementează **plată în natură a arendeii** ca operațiune scutită de T.V.A..

Cu privire la această încadrare se reține că **arendarea** este o operațiune de punere la dispoziție a terenului agricol, scutită de plata taxei pe valoarea adăugată, iar **plata în natură a arendei (speta de fată)** reprezintă plata serviciului de arendare care constituie o livrare de bunuri, respectiv produse agricole pentru care societatea are obligația colectării taxei pe valoarea adăugată aferentă (astfel neputând fi aplicabile speței prevederile art. 141 lit k din Codul fiscal, invocate de autoarea cererii).

În consecința, arendarea și plata în natură a arende sunt două **operațiuni distincte**, prima scutită de taxa pe valoarea adăugată, iar cea de a doua fiind o operațiune care se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

Organul de revizuire nu poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei punctul de vedere al petiționarei, care nu consideră plata în natură a produselor (livrarea) către arendatori drept operațiune impozabilă, deoarece în conformitate cu prevederile legale în materie fiscală la data producerii fenomenului economic dedus judecării, operațiunea de livrare de produse, atrage după sine operațiunea de facturare, livrarea în cauză, în sensul prevederilor Codului fiscal, nefiind scutită de la plata taxei pe valoarea adăugată.

În susținerea acestui punct de vedere, trebuie să se rețină și faptul că persoana juridică plătitoare de taxă pe valoarea adăugată, pentru desfășurarea activității de producție agricolă a efectuat diverse aprovizionări, pentru care pe bază de documente legale și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, iar producția realizată a fost valorificată atât prin vânzarea la terți, operațiune pentru care a colectat taxa pe valoarea adăugată, cât și prin acordarea în natură a arende.

În ceea ce privește susținerea petentei că distribuția în natura a unor produse cu titlu de arendă, nu constituie acte (fapte) de comerț în sensul art. 5 din Codul comercial, menționăm următoarele:

-o astfel de activitate are natură comercială, întrucât art. 4 din Codul Comercial instituie o prezumție de comercialitate pentru toate celelalte contracte și obligații ale unui comerciant, dacă nu sunt de natură civilă sau dacă contrariul nu rezultă din însuși actul;

-în această opinie deși prezumția de comercialitate poate fi răsturnată, în speță nu se poate reține că obligațiile asumate de societatea petiționară prin contractul de arendă au natură civilă, întrucât lucrarea terenului în baza contractului de arendă, care are caracterul unor prestări de servicii, îl constituie chiar obiectul de activitate al petentei, contractul de arendare nefiind străin de activitatea desfășurată de aceasta;

-având în vedere că arendatorul este necomerciant, pentru el, contractul de arendă este unul civil, fiind faptă de comerț numai pentru S.C. .... S.R.L.;

-această situație este însă reglementată de art. 56 din Codul comercial, aspect confirmat și de dispozițiile art. 945 din Codul Comercial, din aceste dispoziții rezultând că faptele de comerț unilaterale sau mixte sunt guvernate de legea comercială pentru ambele părți, chiar dacă pentru una dintre ele, actul juridic are caracter civil.

Referitor la trimiterea contestatoarei la una dintre soluțiile adoptate în spețe similare, respectiv soluția dată de Curtea de Apel București prin decizia nr. ..../.....2008, este de reținut că aceste soluții sunt aplicabile numai spețelor în cauză.

Având în vedere argumentele prezentate, **urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația, pentru suma de .... lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată**, menținându-se constatările organelor de inspecție fiscală.

2. Referitor la suma în quantum total de .... lei, însemnând accesorii aferente debitului suplimentar reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a stabili dacă petiționara datorează accesoriile în cauză, în condițiile în care nu a achitat la termen debitul reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Întrucât în sarcina petiționarei a fost reținut ca fiind datorat debitul de natura taxei pe valoarea adăugată în cuantum total de ..... lei, aceasta datorează și majorările de întârziere aferente, calculate de inspectorii fiscali pentru perioada .....2007-.....2009, la nivelul sumei totale de ..... lei.

Principiului de drept ***accessorim sequitur principale*** își găsește deasemenea aplicabilitatea în speța de față.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează:

*O.G. nr. 92/2003 privind codul de procedura fiscală, republicată(M.O. nr. 863/26.09.2005), cu modificările și completările ulterioare;

[..]

ART. 116

Majorări de întârziere

(1) *Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.*

[..]

(5) *Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.*

[..]

După a treia republicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală(M.O. nr. 513/31.07.2007), dispozițiile art. 120, au preluat în esență soluția legislativă cuprinsă în textul fostului art. 116, conservând reglementarea legală anterioară.

În aceste condiții ***contestația îndreptată împotriva sumei în cuantum total de ..... lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.***

3. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției de măsuri nr. ..../.....2009.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a stabili dacă are competența materială pentru a se investi în soluționarea cererii formulate împotriva Dispoziției de măsuri nr. ..../.....2009.

În fapt, se reține că dispoziția în cauză nu se referă la stabilirea de impozite, taxe și accesorii aferente, ci la alte măsuri dispuse în sarcina petiționarei.

Organul de soluționare constată astfel că cererea formulată de petentă nu intră în competența sa materială.

În drept, Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, la pct. 1 din Anexa 2 Instrucțiunile de completare a formularului, prevede:

*"1. Formularul Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. **Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului**".*

Întrucât măsurile în cauză nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale ale contestatoarei, dispoziția de măsuri nu are caracterul unui titlu de creanță, aceasta intrând în categoria **altor acte administrativ fiscale**.

Se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, potrivit dispozițiilor pct. 5.2. din Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată coroborate cu prevederile art. 209 alin. (2) din O.G. nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

* Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 893/06.10.2005);

[...]

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: **dispoziția de măsuri**[...];

[...]

*O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată (in M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 209

Organul competent

[...]

(1) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

[...]

În consecință, **organul competent să soluționeze contestația îndreptată împotriva Dispoziției de măsuri nr. ..../.....2009, este....., în calitate de organ care a încheiat actul atacat.**

*

* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, directorul executiv al D.G.F.P. Teleorman

D E C I D E :

Art.1 Respingerea contestației formulată de S.C. .... S.R.L. cu sediul social în mun. ...., jud. Teleorman **ca neîntemeiată** pentru suma în cuantum total de .... lei, reprezentând:

- .... lei -taxă pe valoarea adăugată aferentă plății în natură a arendeii;
- .... lei -accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2. În temeiul dispozițiilor art. 209 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se declină competența de soluționare a capatului de cerere privind Dispoziția de măsuri nr. ..../.....2009, în favoarea....., inițiindu-se demersurile legale în acest sens;

Art.3. Prezenta decizie a fost redactată în 4(patru) exemplare toate cu valoare de original comunicate celor interesați ;

Art.4. Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ în termen de 6 luni de la data comunicării .

Art.5. Biroul Soluționare Contestații va aduce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Comănescu Lefterie

.....